

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 2, wypełnia się w terminach przewidzianych przepisami instrukcji egzekucyjnych do odbioru służb od poborców, badając równocześnie na podstawie dowodów wpłaty opłaty skarbowej i akt egzekucyjnych prawidłowość obliczania opłaty, fakt wpłaty i termin wpłaty opłaty pobieranej przez poborcę.

§ 19. 1. Jeżeli przepisy § 12—18 nie stanowią inaczej, płatnicy obowiązani są:

- 1) w razie niepobrania opłaty umieszczać na oryginałach pism bądź ich odpisach stwierdzających czynność cywilnoprawną oraz na pismach pozostających w aktach adnotację stwierdzającą fakt niepobrania opłaty ze wskazaniem podstawy prawnej bądź określeniem zezwolenia organu na niepobranie opłaty,
- 2) jeżeli pismo stwierdzające czynność cywilnoprawną nie podlega opłacie skarbowej, wypełnić rubryki rejestru zawierające: pozycję bieżącą rejestru, imię i nazwisko osoby biorącej udział w czynności, numer akt sprawy, a w rubryce „uwagi” podstawę niepobrania opłaty,
- 3) podsumować w rejestrze kwoty pobranej opłaty skarbowej w okresach dokonywania wpłaty pobranych opłat,
- 4) wypełnić i przesłać organowi deklarację o wysokości pobranej w danym okresie opłaty skarbowej oraz o wysokości przekazywanej w gotówce opłaty na rachunek budżetu rady narodowej właściwej miejscowo według siedziby płatnika; sekretarze sądu sporządzają takie deklaracje w dwóch egzemplarzach, z których jeden dołącza się do księgi kasowej, a na drugim przeznaczonym dla organu wymienia się również kwotę wynagrodzenia należnego i potrącanego od przekazywanej sumy opłaty dla sekretarza sądu, z podaniem pozycji księgi kasowej oraz numerów akt spraw, w których sekretarz sądu obliczył i pobrał opłatę skarbową,
- 5) przekazywać pobrane w gotówce kwoty opłaty skarbowej w następujących terminach:
 - a) sekretarz sądu w terminach określonych w przepisach o rachunkowości budżetowej,
 - b) państwowe przedsiębiorstwa komunikacyjne w terminie dwóch miesięcy po upływie miesiąca, w którym pobrano opłatę,

c) pozostali płatnicy — do dnia 20 danego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty opłaty pobrane od dnia 1 do 15 każdego miesiąca, oraz do dnia 5 następnego miesiąca, jeżeli chodzi o kwoty opłaty pobrane od 16 do końca poprzedniego miesiąca,

6) odnotować w rejestrze w rubryce „uwagi” kwotę opłaty przekazaną na rachunek budżetu rady narodowej, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy,

7) założyć na każdy rok kalendarzowy osobny rejestr.

2. Płatnicy obowiązani są przechowywać prowadzone rejestry oraz dowody wpłaty opłaty skarbowej przez okres lat 5, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym rejestr założono.

3. Płatnik może zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli w urządzeniach księgowych jest wyodrębniony rachunek opłaty skarbowej, pozwalający na kontrolę prawidłowości poboru opłaty skarbowej i terminowości jej odprowadzania, zawiadamiając na miesiąc przedtem organ właściwy miejscowo dla siedziby płatnika.

4. Przepisy ust. 1 pkt 3, 4, 6 i 7 oraz ust. 2 stosuje się odpowiednio do dokumentów zastępujących rejestry. Dokumenty zastępujące rejestry przechowuje się w okresie przewidzianym w przepisach dotyczących tych dokumentów.

§ 20. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 maja 1952 r. w sprawie ustalania zobowiązań podatkowych od niektórych danin publicznych w trybie wymiaru doraźnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-51, poz. 695 i z 1966 r. Nr 19, poz. 106),

2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 stycznia 1954 r. w sprawie zezwolenia niektórym instytucjom na kasowanie znaczków skarbowych na blankietach wekslowych (Monitor Polski Nr A-11, poz. 276),

3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1958 r. w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej (Monitor Polski z 1958 r. Nr 3, poz. 12 i z 1964 r. Nr 83, poz. 392).

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

108

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 24 maja 1976 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Błogie” obszar lasu o powierzchni 69,48 ha w Leśnictwie Małe Końskie Nadleśnictwa Opoczno, położony w gminie Mniszków województwa piotrkowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1982 jako oddziały lasu 83 k, 84 g, 85 a, b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, 86 a, b, c, d, f, g, h. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnych drzewostanów jodłowych oraz drzewostanów mieszanych z udziałem jodły, na północnej granicy zasięgu jodły w Puszczy Pilickiej.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Białaczów” obszar lasu o powierzchni 22,55 ha w Leśnictwie Białaczów Nadleśnictwa Opoczno, położony w gminie Białaczów województwa piotrkowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1974—1983 jako oddział lasu 101 a, b, c, d, f, g, h, i, j. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnego lasu grądowego z udziałem lipy, jawora i buka.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jeleń” obszar lasu o powierzchni 47,19 ha w Leśnictwie Sługocice Nadleśnictwa Opoczno, położony w gminie Białobrzegi województwa piotrkowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1971—1981

jako oddziały lasu 112 d, f, g, h, i, j, k, l, m, 113 o, p, s, t, w, x, z, a₁, b₁, c₁, d₁, 134 a, b, 135 a, b, c, d, f, g. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnych, wielogatunkowych drzewostanów z udziałem jodły na jej północnej granicy zasięgu w Puszczy Pilickiej.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Twarda” obszar lasu o powierzchni 23,48 ha w Leśnictwie Trzebiatów Nadleśnictwa Opoczno, położony w gminie Białobrzegi województwa piotrkowskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1981 jako oddziały lasu 5 c, h, i, 6 h, i, j. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu wielogatunkowych drzewostanów ze znacznym udziałem jodły na północnej granicy zasięgu jodły w Puszczy Pilickiej.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Gaik” obszar lasu o powierzchni 32,86 ha w Leśnictwie Małe Końskie Nadleśnictwa Opoczno, położony w gminie Mniszków województwa piotrkowskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1982 jako oddziały lasu 64 l, n, 72 a, b, c, d, f. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnych, wielogatunkowych lasów grądowych.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Marynopol” obszar lasu o powierzchni 156,76 ha w Leśnictwie Marynopol Nadleśnictwa Kraśnik, położony w w gminie Gościeradów województwa tarnobrzskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1981 jako oddziały lasu 48 a, b, d, 49, 50 a, f, g, h, 51, 59 c, l, 60, 61 a, 62 a, b, c, 72 c. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu drzewostanów jodłowych na północno-wschodniej granicy zasięgu jodły.

§ 7. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Warnołty” obszar jeziora Warnołty i wyspy położonej na tym jeziorze o łącznej powierzchni 373,30 ha, położony w gminie Ruciane-Nida województwa suwalskiego. Celem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajozrazu, łęgów licznych gatunków ptaków wodnych i błotnych oraz miejsc gniazdowania bardzo rzadkich ptaków drapieżnych.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) jezioro Warnołty o powierzchni 370,40 ha stanowiące własność Państwa, zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie,
- 2) wyspa o powierzchni 2,79 ha, oznaczona w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1982 jako oddział lasu 41 h, stanowiąca własność Państwa, zarządzana przez Zespół Gospodarstw Doświadczalnych Polskiej Akademii Nauk w Popielnie.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Dobskie” obszar jeziora Dobskiego o powierzchni 1776,00 ha, położony w gminie Giżycko województwa suwalskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie. Celem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajozrazu.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Meteoryt Morasko” obszar lasu i gruntu rolnego o łącz-

nej powierzchni 53,79 ha, położony w gminie Suchy Las województwa poznańskiego. Celem ochrony jest zachowanie obszaru upadku meteorytu żelaznego oraz fragmentu lasu grądowego z rzadkimi gatunkami roślin runa.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 51,52 ha w Leśnictwie Morasko Nadleśnictwa Łopuchówko, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1976 jako oddziały lasu 243 a, b, c, d, f, g, j, k, 247 d, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r,
- 2) obszar gruntu rolnego o powierzchni 2,27 ha, określony w ewidencji gruntów wsi Morasko jako działka nr 210, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Kombinat Ogrodniczy Naramowice.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Natalin” obszar lasu o powierzchni 2,35 ha w Leśnictwie Wolski Bór Nadleśnictwa Kraśnik, położony w gminie Urzędów województwa lubelskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1973—1983 jako oddziały lasu 15 c, 16 a. Celem ochrony jest zachowanie skupienia jodły na północno-wschodniej granicy jej zasięgu.

§ 11. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zmiany stosunków wodnych naruszających w sposób istotny warunki ekologiczne rezerwatu,
- 3) zbioru ziół leczniczych i innych roślin oraz zbioru owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu w rezerwacie,
- 4) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- 5) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 6) zanieczyszczania wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 7) niszczenia drzew i innych roślin,
- 8) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- 9) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 10) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 11) przebywania poza miejscami ściśle wyznaczonymi,
- 12) dokonywania wszelkich zmian brzegów jezior, pozyskiwania kamieni z brzegów i dna oraz używania łodzi o napędzie motorowym w rezerwach określonych w § 7 i 8.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:

T. Skwirzyński

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Wydano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.